

En primer lloc, volem agrair a la família d'en Joan Antoni la seva presència en aquest acte de record emocionat per part de les institucions en les quals va deixar la seva petjada, i dels seus amics i col·laboradors que va tenir al llarg del seu periple vital.

Voldríem, tot seguit, emmarcar la figura de Joan Antoni Solans i Huguet, i la seva actuació pública, en el context en què i quan es produí. Solans pertany a una generació extraordinària d'actors territorials com, per exemple, l'Albert Serratosa i Palet, coautor amb Solans del Pla General Metropolità (PGM), i l'Albert Vilalta i González, reintroductor del tramvia a Barcelona, i dissenyador i promotor de la xarxa d'alta velocitat a Espanya (AVE).

Solans, que avui recordem, comparteix amb ells les seves institucions curriculars; primer, l'Ajuntament de Barcelona, bressol de servidors públics destacats; després, la Corporació Metropolitana de Barcelona i, finalment, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, actual Departament de Territori i Sostenibilitat.

En l'esdevenir històric de la segona meitat del segle xx, Solans, en cadascuna de les tres grans etapes de la seva vida professional pública, deixa unes petjades que configuren avui la fesomia del país, i que són part de la nostra realitat present i es projecten sobre el futur. Sintetitzant, a la Corporació Metropolitana de Barcelona deixa el PGM, encara vigent avui, després de quaranta-quatre anys; a l'Ajuntament de Barcelona deixà un gran patrimoni públic que va permetre als ajuntaments democràtics avançar, probablement una dècada, en el procés de revertir els dèficits heretats de la dictadura desenvolupista. I a la Generalitat va orientar l'ordenació actual del país.

Cal esmentar no sols les seves realitzacions; també són essencials totes les accions que no va permetre. Per citar-ne sols dues: a l'antiga España Industrial es

volia fer una promoció massiva d'edificis i als aiguamolls de Pals es volia fer una nova Empuriabrava, i així seguiríem.

Però permetin-me valorar altres aspectes essencials i immaterials com el concepte de la creació de patrimoni públic com a patrimoni de tots, la rehabilitació com a actitud conservacionista, la negociació honesta i responsable per obtenir plusvàlues públiques, donada l'endèmica manca de capitalització pública al nostre país.

No sols fou un rector territorial i urbà, sinó també un gran protagonista com a gestor públic, pensant sempre en el bé comú. Finalment, voldria recordar-lo com a proppassat president de la Secció de Ciències i Tecnologia de l'IEC: el seu record sempre ens acompanya.

Avui els ponents ens il·lustraran a partir de les seves vivències amb Solans, i això ens ajudarà a conèixer més i recordar la seva figura. Cal dir que les institucions presents avui, en aquest acte, no són les úniques amb interès a participar-hi; altres, com diversos col·legis professionals, no hi han pogut participar degut al format de l'acte.

Ho iniciarem cronològicament amb un vídeo on ell mateix ens explica l'origen de la seva passió essencial per l'urbanisme i la planificació del territori.

Moltes mercès.

JAUME MIRANDA I CANALS

Membre emèrit de la Secció de Ciències i Tecnologia de l'IEC